

højtærede Udenrigsminister at tage ogsaa dette under Overvejelse. Alle andre Veje ere hedre end den, at to Selskaber, de være saa højt ansete og for os alle saa kære, de være ville, bidrage til at betale en Gesandt.

Schovelin: Tilsyneladende er dette Forslag ganske ligefremt, og rent overfladisk set kunde man synes, at der ikke var noget videre at betænke sig paa: der er fra fremragende danske Erhvervsforetagenders Side udtalt Ønske om diplomatisk Støtte i Østen, og man faar oven i Købet Pengene dertil, hvorfor skulde man saa ikke imødekomme et saadant Ønske? Saa vidt ere vi dog komne, at den danske Stat anser det for en af sine Forpligtelser med Raad og Daad at støtte dansk Erhvervsvirksomhed i Udlandet. Men naar man gaar til Bunds i Sagen, vokser der en Hærskare af Betæneligheder frem.

Jeg vil begynde med at sige, at vort Udenrigsministerium i de senere Aar er kommet ind paa en overordentlig moderne Maade at arbejde paa. Jeg har haft Lejlighed til her i Tinget at fremdrage de Mangler, som endnu klæbe ved det nye Handelsministerium, og givet min Tilslutning til de Bemærkninger, som faldt fra det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds (Ivar Berendsen) under Finanslovforslagets første Behandling, hvor han skildrede den overordentlige Bureauvidtløftighed og Papiromsvøb, som vort Embedsvæsen lider af. Det er mig derfor kært i Modsætning hertil at kunne sige, at vort Udenrigsministerium aldeles ikke lider af saadant bureaukratisk Omsvøb. Det er et af de faa Ministerier her i Landet, som virkelig arbejde paa fuldstændig moderne Vis, som man kan kalde op i dette moderne Redskab, der kaldes en Telefon, uden at krænke dets Værdighed, og som føler sig staaende i mere og mere levende Kontakt med Erhvervslivet. Maa jeg blot faa Lov til at nævne et Eksempel paa, hvor dygtigt og hurtigt der arbejdes i Udenrigsministeriet, blandt andet fordi det ogsaa vil kaste Lys over de Forhold, som vi ved dette Lovforslag komme ind paa at lovgive om. Det hændte i sin Tid under Strejkeurolighederne i Riga, at nogle Waggoner med Varer til Danmark bleve staaende paa Kajen, uden at Varerne kunde blive indladede i de danske Skibe. Det var ikke muligt at faa Mandskab dertil paa Grund af Strejkeurolighederne, hele Byen var i Oprør; det var en knalddende solhed Dag, og disse Varer, Ælg og

Smør, stod fremme paa Kajen og vare, for hver Time de stod der, mere og mere udsatte for simpelthen at fordærves. Vedkommende danske Importør kom meget fortvivlet sturtende op paa Børsen, og da selvfølgelig Bureaukratisme smitter, begyndte man ogsaa i Grosserer-Societetets Komité at sige: Gud, De maa indgive et skriftligt Andragende, vi maa holde Møde om det — og op ad Vægge og ned ad Stolper, indtil man fik den lyse Ide at telefonere til Udenrigsministeriet som til en ganske almindelig Forretningsmand og sige: Saadan og saadan er det, disse danske Varer staa der paa den Kaj, hver Time der gaar, er kostbar. Dertil blev der straks svaret: Ja, saa er der jo ikke andet for end at telegraferer med det samme. Der blev saa telegraferet til den danske Gesandt i Sct. Petersborg, at han straks skulde køre hen til Generalguvernør Trepow. Det var saa heldigt, at Sct. Petersborg den Gang var i Belejrings-tilstand, saa Trepow var ganske enevældig. Han telefonerede saa til Riga og beordrede russiske Soldater til at udlosse disse Vogne, saa Varerne kunde komme om Bord i de danske Skibe, og det blev besørget i Løbet af nogle faa Timer. Et saadant Eksempel viser paa glimrende Maade, hvorledes der kan arbejdes fra Autoriteternes Side, naar de have den fulde Forstaaelse af, at de virkelig skulle gøre Nytte, at de virkelig skulle afpasse sig efter Erhvervslivets Krav, hvilket i dette Tilfælde betyder at handle hurtigt og uden noget som helst Omsvøb. Alle de Formaliteter, der selvfølgelig maatte iagttages, nemlig at der skulde skrives fra Komiteen, og at man skulde have Protokollerne og Registrene i Orden, bleve iagttagne; men alt det blev gjort bagefter, medens det, der skulde gøres, blev gjort straks. Paa samme Maade har vort Gesandtskabsvæsen i de senere Aar udviklet sig paa en højst tilfredsstillende Maade. Der har hos de paagældende Mennesker udviklet sig en levende Erkendelse af, at det gælder om at staa til Raadighed for det danske Erhvervsliv, og enhver Forespørgsel, der bliver stillet, bliver besvaret ikke alene prompte og høfligt, men i Almindelighed yderst fyldigt og tilfredsstillende, og dette smitter selvfølgelig de Generalkonsuler og Konsuler, som sortere under vedkommende Gesandter. Dette Apparat er virkelig efterhaanden kommet til at fungere udmærket. Naar jeg siger efterhaanden, er ikke dermed udtalt nogen Dadel over tidligere Udenrigsministre og Embedsmænd i Udenrigs-